

3 extraordinaire. Denne Sag har ligget 2 Sessjoner igjennem i Folkethinget, to Dage har den været for i Landstinget (Hør.). Hvis dette skulde være et Præcedens for Fremtiden, saa maatte jeg bestemt sætte mig imod, at denne Sag blev endelig afgjort i dette Møde. Jeg skal naturligvis paa ingen Maade indlade mig paa nogensomhelst Kritik af det andet Things Forhandlinger; men jeg vil dog haabe, at Landstinget, naar vi samles igjen ad Aare, vil undersøge det Spørgsmaal alvorligt, om man vil vedblive at følge denne Vej. Smidstid, hvad nu den foreliggende Sag angaaer, da er jeg dog kommen til den Beslutning at stemme for den ved denne extraordinaire, endelige Behandling; efterat man allerede har gjort saa Meget i denne Retning, forekommer det mig rigtignok nu at være for sildig for denne Gang at gøre nogen Banseklighed. Jeg skal derfor stemme endnu denne Gang for denne Sags extraordinaire Behandling.

Formanden: Jeg maa dog som Formand gøre den Bemærkning til hvad den ærede Landstingsmand nu yttrede, at det ikke ligger hos Landstinget, at disse Sager ere komne til extraordinair Behandling, men at det ligger deri, at de saa seent ere komne fra det andet Thing, at det har været nødvendigt at behandle dem extraordinairt, hvis Thinget maatte være for, at de skulde fremmes, hvormod Thinget har taget Beslutning. Dernæst maa jeg gøre den lille Berigtigelse, hvad den Sag angaaer, som nu skal foretages; forsaavidt Thinget dertil giver sit Samtykke, at den har ikke henligget i 2 Sessjoner i det andet Thing; det var den foregaaende Regnskabsdag, der nu er afgjort.

Ordføreren (Behmann): Med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg formene, at Statsrevisionens Beretningen ogsaa om det nu foreliggende Regnskab var afgiven allerede i forrige Sessjon. Den blev henviist til Landstinget; men dette kunde naturligvis ikke gøre Noget ved Sagen, førend det foregaaende Regnskab var afgjort, da det jo dog vilde have været altfor besynderligt, ja, en udelicat Maade

at minde Folkethinget om dets Forhold til Sagen, dersom man havde tilendbragt det senere Regnskab, inden det tidligere var afgjort. Det er altsaa vist fuldkommen correct, at det ikke i to Sessjoner har foreligget Folkethinget, men det er ligesaa vist, at det ikke er Landstingets Skyld, at Sagen ikke allerede blev afgjort forrige Aar. Hvad de af den sidste ærede Taler ansførte Bemærkninger angaaer, da kan jeg saa meget mere slutte mig til ham, som det vil være i det høitærede Things Grindring, at jeg tidligere, og stærkere maaskee end han, har mindet om Nødvendigheden af, at Landstinget hævdede sin Stilling med Hensyn til Lovgivningsarbejder; og jeg troer, at med Hensyn til denne særlige Sag — jeg vil ikke tale om de andre, af hvilke det er Thinget bekendt, at jeg med Hensyn til en af disse sandt, at det var at drive Føieligheden for vidt at samtykke i at behandle en Sag, der først 3 Dage før Things Slutning her forelaa til første Behandling; men derom har jo Thinget taget sin Beslutning; — er denne Grindring i høieste Grad besøjet, og jeg skal i fuldeste Maade slutte mig til den og haaber, at vi ville ikke have glemt, til vi mødes næste Gang, det, der nu synes at være fra alle Sider en stiltiende Overenskomst, at vi ikke ville finde os i at vedtage vigtige Lovgivningsarbejder, som, efter vor Mening, ere Ting, der i høi Grad trænge til Rettelse, for at de skulde kunne komme ud som Love, naar der ikke er i Sagen selv høist presserende Grunde, og der altsaa til Sagens forhastede Behandling, eller rettere sagt for Landstinget til at give Afkald paa al Behandling, ikke foreligger anden Grund, end at man ikke i rette Tid kan blive færdig dermed. Jeg haaber, at vi skulde mødes igjen med den Beslutning, ligesoverfor det da valgte nye Folkething at tage de fornødne Forholdsregler, for at hævde vor Stilling med Hensyn til Lovgivningsarbejdet, selv om det skulde medføre, at en enkelt Sessjon skulde blive temmelig ufrugtbar paa praktiske Resultater. Jeg troer, at dette vilde være et langt mindre Onde, end om hele Lovgivningsværket skulde komme paa et galt Spor; thi det er min fulde Overbeviisning, at, naar det danske Folk sætter stor